

TIK NEIŠSIGĄSKITE, TAI NE KOKIA SIAUBŪNIŠKA NAKTIES
PABAISA, TYKANTI ŠEŠĖLIUOSE. NE, TAI VORIUKĖ MIMI!
DRAUGIŠKA, SMALSI IR NENUODINGA.

BET KO GI ŠI MIELA VORATINKLIŲ MEZGĖJA KLAIÐŽIOJA IŠTUŠTĖJUSIO
MIESTO SKERSGATVIAIS IR BULVARAIS?

VORIUKĖ MIMI TURI SVARBIAJĄ UŽDUOTĮ – SUSIRASTI NAJUS NAMUS.

VISAŲ VASARĄ VORIUKĖ PRAGYVENO OBELIS DREVĖJE SU KAMBARIOKAIS
MIŲ IR TERMIŲ, O ŠIEDU, NORS LINKSMI BEI GERO BŪDO, BUVO PADYKĖ
IR MĒGDAVO TRIUKŠMAUŲ: NELEISDAVO MIMI SALDŽIAI IŠSIMIEGOTI IR NĒ
AKIMIRKOS – RAMIAI PASVAJOTI.

MAŽYČIAIS PLYŠELIAIS IR TUNELIUKAIS, KURIOS TEŽINO
VIEN VORAI, MIMI ĮSIGAVO KĖPYKLOS VIDUN. PAŠTALĖJE
NUSIMEZGUSI VORATINKLIUKĄ, PAGALIAU ATSIKVĖPĖ IR
IŠSITRAUKUSI SAPNŲ PAGALVĖLĘ NEJUČIA UŽSNŪDO...

VOS TIK IŠAUŠUS RYTUI Į KEPYKLĖLĘ KAIP VIESULAS
ATSKUBĖJUSI KEPĖJA VALENTINA SURIKO:

- VAJETAU! TAI ŠLYKŠTYNĖ! ŠTIŠ LAUKAN!

DAUGELIS BŪTŲ IŠSIGANDĖ, BĖT MIMI TIK GŪŽTELĖJO
IR KAI PMAT IŠTREPSĖJO Į GATVĘ. SU TOKIAIS
NEPRAUSTABURNIAIS JAI TIKRAI NE PAKELIUI.